

ARREST VAN HET GERECHT (Vierde kamer)
17 juli 1998

Zaak T-28/97

A. Hubert
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren – Beroep tot nietigverklaring – Overplaatsing/Nieuwe
tewerkstelling – Dienstbelang – Ontbreken van motivering –
Beroep tot schadevergoeding”

Volledige Franse tekst II - 1255

Betreft: Beroep tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van de
Commissie van 27 maart 1996 houdende wijziging van verzoeksters
tewerkstelling, en anderzijds, vergoeding van de materiële en morele
schade die daaruit zou zijn voortgevloeid.

Beslissing: Verwerping.

Resumé van het arrest

Mevrouw Hubert vervult bij de Commissie het ambt van hoofd van eenheid 3 „Gelijke kansen voor vrouwen en mannen” van directoraat A „Werkgelegenheid en arbeidsmarkt” van het directoraat-generaal Werkgelegenheid, industriële betrekkingen en sociale zaken (DG V) (eenheid V.A.3).

Op 25 januari 1996 verneemt verzoekster van haar directeur, dat zijzelf en eenheid V.A.3 moeten overgaan naar het directoraat D „Sociale dialoog en vrij verkeer van werkenden” van DG V en dat zij moet worden aangesteld in een ambt van adviseur bij DG V.

Zij heeft verschillende gesprekken met de directeur-generaal van DG V over het voorstel om haar te benoemen tot adviseur belast met de betrekkingen met de niet-gouvernementele organisaties (NGO). Tijdens die gesprekken geeft verzoekster te kennen, dat zij het ontnemen van de functie van hoofd van eenheid V.A.3 als een ongerechtvaardigde sanctie beschouwt. Zij trekt ook de inhoud van het aangeboden ambt in twijfel.

Op 15 februari 1996 zendt de directeur-generaal van DG V de directeur-generaal van het directoraat-generaal Personeelszaken en algemeen beheer (DG IX) een nota (nota van 15 februari 1996) met het doel, in het belang van de dienst een aantal wijzigingen aan te brengen in het organisatieschema van DG V; een van die wijzigingen bestaat erin, verzoekster per 1 maart 1996 naar een ander ambt te doen overgaan.

Op 19 februari 1996 vraagt verzoekster de directeur-generaal van DG V in diens hoedanigheid van tot aanstelling bevoegd gezag (TABG), de redenen aan te geven voor het besluit om haar de functie van hoofd van een eenheid te ontnemen.

Bij schrijven van 27 maart 1996 stelt de directeur-generaal van DG V verzoekster officieel in kennis van het besluit houdende nieuwe tewerkstelling per 1 april 1996 (bestreden besluit).

Op 18 april 1996 heeft verzoekster een onderhoud met de directeur van directoraat E „Beleid en sociale voorzieningen” van DG V (directoraat V.E), die haar de taken en bevoegdheden van dat ambt uitlegt.

Op 24 mei 1996 zendt de directeur-generaal van DG V verzoekster een nota (nota van 24 mei 1996) met een beschrijving van de taken verbonden aan het ambt van adviseur bij dat directoraat. Bij nota van 28 mei 1996 wijst verzoekster erop, dat dit de eerste keer is dat zij een beschrijving van de taken verbonden aan het ambt van adviseur bij directoraat V.E ontvangt sedert het bestreden besluit van haar directeur-generaal waarbij haar de functie van hoofd van een eenheid is ontnomen.

Op 13 juni 1996 wordt de kennisgeving van vacature van het ambt COM/065/96 van hoofd van eenheid 5 „Gelijke kansen voor vrouwen en mannen” van directoraat D van DG V in de rang A 5, salaristrap 4, bekendgemaakt.

Op 27 juni 1996 dient verzoekster een klacht in de zin van artikel 90, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen (Statuut) in. Daarin verzoekt zij om intrekking van het bestreden besluit en van het besluit van de beoordelaar in beroep van 25 april 1996 houdende bevestiging van haar beoordelingsrapport over de periode 1993/1995 en vordert zij vergoeding van materiële en morele schade. Bij besluit van 6 november 1996, dat verzoekster op 11 november daaraanvolgend ontvangt, wijst de Commissie de klacht af voor zover zij betrekking heeft op het bestreden besluit.

De vordering tot nietigverklaring

Het middel inzake schending van de artikelen 4 en 29 van het Statuut

De bepalingen van de artikelen 4 en 29 van het Statuut gelden slechts in geval van een „vacature” in de zin van die artikelen. Het wijzigen van de tewerkstelling van een ambtenaar bij ontstentenis van een dergelijke „vacature” is derhalve geen overplaatsing in de zin van die artikelen en de vormvoorschriften van die artikelen zijn derhalve niet van toepassing (punt 52).

Referentie: Gerecht 6 juli 1993, Rasmussen/Commissie, T-32/92, Jurispr. blz. II-765, punt 33

Het bestaan van een vacature in de zin van de artikelen 4 en 29 van het Statuut onderstelt, dat niet is voorzien in één van het totale aantal vaste ambten die overeenkomstig artikel 6 van het Statuut zijn opgenomen in de lijst van het aantal ambten, die is gevoegd bij de afdeling van de begroting die op elke instelling betrekking heeft en die voor elke categorie en groep het aantal ambten per rang in elke loopbaan bepaalt (punt 53).

Referentie: Rasmussen/Commissie, reeds aangehaald, punt 34

In casu gaat het om een overgang met het ambt en niet om een overgang naar een vacant ambt aangezien enerzijds het nummer van verzoeksters ambt na haar overgang ongewijzigd is gebleven en anderzijds het ambt van bestemming is gebruikt als budgettaire drager voor het ambt van verzoeksters opvolger. Verzoekster argument, dat de overgang naar het ambt van adviseur bij directoraat V.E een overplaatsing is en publicatie van een kennisgeving van vacature vereist, moet derhalve worden afgewezen (punt 54).

Verzoeksters argument, dat er in geval van overgang van een ambt van de ene dienst naar een andere sprake is van het creëren van een nieuw ambt wanneer de aan het ambt verbonden functie aanzienlijk wordt gewijzigd, en dat in dat geval een kennisgeving van vacature moet worden gepubliceerd alvorens in het ambt wordt voorzien, moet worden afgewezen. Al heeft het Hof vastgesteld, dat bij overgang van een ambt zonder wezenlijke verandering van de daaraan verbonden functies, geen nieuw ambt wordt ingesteld, het heeft in de volgende rechtsoverweging ondubbelzinnig voor recht verklaard, dat wanneer de ambtenaar met zijn ambt overgaat er „geen sprake is van een vacature en bijgevolg evenmin van een verplichting de (...) procedure [van de artikelen 4 en 29 van het Statuut] in te leiden” (punten 57, 58 en 61).

Referentie: Hof 24 januari 1981, Carbognani en Coda Zabetta/Commissie, 161/80 en 162/80, Jurispr. blz. 543, punt 19; Gerecht 8 juni 1993, Fiorani/Parlement, T-50/92, Jurispr. blz. II-555, punt 27; Gerecht 16 december 1993, Turner/Commissie, T-80/92, Jurispr. blz. II-1465, punt 30; Hof 16 juni 1971, Vistosi/Commissie, 61/70, Jurispr. blz. 535, punten 6 en 7

Het middel inzake schending van artikel 7, lid 1, van het Statuut

De gemeenschapsinstellingen beschikken over een grote beoordelingsvrijheid om hun diensten te organiseren naar de eis van de taken die hun zijn toevertrouwd, en om met het oog op die taken het hun ter beschikking staande personeel tewerk te stellen, op voorwaarde evenwel dat die tewerkstelling plaatsvindt in het belang van de dienst en met inachtneming van de gelijkwaardigheid van de ambten. Een

dergelijke beoordelingsvrijheid is noodzakelijk om de werkzaamheden doeltreffend te kunnen organiseren en om die organisatie aan wisselende behoeften te kunnen aanpassen. Het Hof heeft zelfs het argument, dat een nieuwe tewerkstelling normaliter niet zonder instemming van de betrokkene mag plaatsvinden, met name afgewezen op grond dat dit de vrijheid van de instellingen om hun diensten te organiseren en aan wijzigende behoeften aan te passen, op ontoelaatbare wijze zou beperken. De problemen die door het vertrek van de ambtenaar bij zijn vorige dienst kunnen ontstaan, en het nut dat de nieuwe tewerkstelling voor zijn nieuwe dienst oplevert, zijn zaken die binnen de grenzen van die beoordelingsvrijheid vallen. Omdat de vrijheid van de instellingen bij de beoordeling van het dienstbelang zo groot is, moet het Gerecht zich bij zijn toetsing beperken tot de vraag, of het TABG binnen redelijke grenzen is gebleven en zijn beoordelingsvrijheid niet kennelijk verkeerd heeft gebruikt (punt 76).

Referentie: Carbognani en Coda Zabetta/Commissie, reeds aangehaald, punt 28; Gerecht 12 juli 1990, Scheuer/Commissie, T-108/89, Jurispr. blz. II-411, punt 37; Turner/Commissie, reeds aangehaald, punt 53

Het is de ambtenaar die het bewijs moet leveren, dat het te zijnen aanzien genomen besluit in strijd is met het belang van de dienst (punt 77).

Referentie: Hof 21 mei 1981, Kindermann/Commissie, 60/80, Jurispr. blz. 1329, punt 17; Scheuer/Commissie, reeds aangehaald, punt 48

Aangezien verzoekster geen elementen heeft aangedragen die aannemelijk zouden kunnen maken dat het bestreden besluit is vastgesteld om redenen die niets met het belang van de dienst te maken hadden, moet dit middel worden afgewezen (punt 84).

Het middel inzake het ontbreken van motivering

Gelet op de omvang van de beoordelingsvrijheid waarover het TABG ter zake van de organisatie van zijn diensten beschikt, en op de context waarin het bestreden besluit is genomen, vormen de toelichtingen die verzoeksters directeur en de directeur-generaal van DG V verzoekster hebben verstrekt tijdens de gesprekken die zij met haar hebben gevoerd en in de nota's die zij haar hebben gestuurd, een voldoende motivering in de zin van artikel 25 van het Statuut, doordat zij de gemeenschapsrechter in staat stellen de wettigheid van het bestreden besluit te toetsen, en de betrokkene voldoende aanwijzingen geven om te kunnen uitmaken of het besluit gegrond is. Aangezien de beoordelingsprocedure op hetzelfde moment plaatsvond, kon het verzoekster ook niet zijn ontgaan, dat haar hiërarchieke meerdere het met name niet eens was met de wijze waarop zij eenheid V.A.3 organiseerde. Die toelichtingen hadden verzoekster moeten doen inzien, dat het bestreden besluit was genomen om haar talenten beter te benutten (punten 93-96).

Referentie: Turner/Commissie, reeds aangehaald, punt 62; Gerecht 6 juli 1995, Ojha/Commissie, T-36/93, JurAmbt. blz. II-497, punten 59 en 60

Dictum:

Het beroep wordt verworpen.